

Alkotmánybíróság
1015 Budapest
Donáti u. 35-45.

Személyes beadvány	
ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/1598-4/2014.	
Érkezett: 2014 NOV 25.	
Példány: 3	Kezelőiroda:
Melléklet: 3x3 db	71

Ügyszám: IV/1598-3/2014.

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott Szima Judit [REDACTED] mint magánszemély, és Szima Judit, mint a Tettrekész Magyar Rendőrség Szakszervezete főtitkára, a szervezet törvényes képviselőjeként, a szervezet nevében eljárva jogi képviselőm, [REDACTED] útján a fenti ügyszámú eljárásban – a felhívásnak megfelelő határidőben – az alábbi

alkotmányjogi panasz indítvány

kiegészítését, hiánypótlását

terjesztem elő:

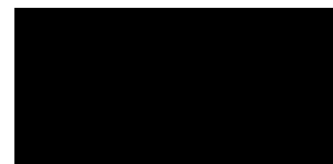
I.

Alkotmányjogi panaszunk alapját képező, a Szekszárdi Törvényszék 5.Bpkf.72/2014/4. sz. végzése – mely fellebbezésünket elutasította, s a Szekszárdi Járásbíróság 12. Bpk. 18/2014/5. számú végzését helybenhagyta – 2014. július 21. napján érkezett Szima Judit panaszához, melyet bizonyít az ítéleten szereplő érkeztető bélyegző (F/1. sz. alatt csatolva), valamint a Tettrekész Magyar Rendőrség Szakszervezete postakönyve vonatkozó oldalának másolata (F/2. sz. alatt csatolva).

Ezt erősíti meg azon borítékon szereplő feladási dátum is, melyben a törvényszék határozatát eljuttatta panaszához (F/3. sz. alatt csatolva). Panaszos személyesen nem vette át az ítéletet, azt postai úton kapta meg a fentebb jelzett időpontban, azaz 2014. július 21. napján, azaz a Tisztelt Alkotmánybírósághoz történt 2014. szeptember 19. napján történt benyújtás – véleményünk szerint – határidőben történt, azaz a rendelkezésre álló 60 nap megtartott.

II.

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a Szekszárdi Törvényszék 5.Bpkf.72/2014/4. számú végzése, a Szekszárdi Járásbíróság 12.Bpk. 18/2014/5. számú végzése, a Szekszárdi Járási Ügyészség 1157/2013/5-I. számú határozata alaptörvény-

ellenességét, és semmisítse meg azt, mivel sérti az Alaptörvény I. cikk, II. cikk, XV. cikk (2) , XXIV. (1) , XXVIII. Cikk (1) és (7) bekezdéseit.

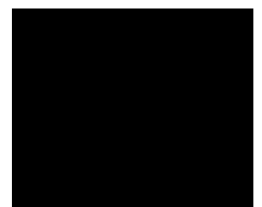
Az Alaptörvény XXIV. cikk (1) és a XXVIII. cikk (1) bekezdésének, a XV. cikk (1) és (2) bekezdésének megsértése

A tisztességes eljáráshoz és az ésszerű határidőn belüli intézéshez való jogát, mind Szima Judit magánszemélynek, mind a Tettrekész Magyar Rendőrség Szakszervezetének sértették a megjelölt határozatok.

A tisztességes eljáráshoz való jog sérült, mivel mind a nyomozóügyészség, mind a bíróságok határozataik meghozatalát arra alapították, hogy Szima Judit és társai ellen a Szekszárdi Járásbíróságon 2.B.234/2012. számon büntetőügy van folyamatban, melynek alapfeljelentését a magánindítványban jelzett [REDACTED] tette meg, s a magánindítványban sérelmezett jogsértések a feljelentésben, [REDACTED] tanúvallomásában, s ahhoz kapcsolódva valósultak meg.

Ezen büntetőeljárást alapul véve , az ártatlanság vélelmét figyelmen kívül hagyva az eljáró szervek abból indultak ki, hogy a magánindítványban vádolt [REDACTED] állampolgári kötelezettségét teljesítette, amikor a feljelentését, tanúvallomását megtette, így ő bármit mondhatott, azaz elkövethette a rágalmazás, a becsületsértés, magántitok megsértése, levéltitok megsértése, személyes adattal visszaélés bűncselekményét. Folyamatosan a hivatkozott határozatok [REDACTED] olyan pozícióba helyezik, mint aki állampolgári kötelezettségét teljesítette Szima Judittal szemben, akit ily módon bűnősként tüntetnek fel, holott valójában ártatlan, [REDACTED] és társai által kreált büntetőügyben meghurcolt személy, s így alapjogai védelmére nincs lehetősége. Ez ellentétben áll az Alaptörvény hivatkozott rendelkezésével.

A sztereotípiák alkalmazása egyértelműen megjelenik jelen ügyben az ártatlanság vélelmével szemben, s nem történt meg a magánindítványban foglalt jogsérelmek vizsgálata ennek okán. Annak ellenére sem, hogy az Emberi Jogi Konvenció 6. § (2) bekezdése is kimondja, hogy minden bűncselekménnyel gyanúsított személyt mindaddig ártatlannak kell tekinteni, amíg a bűnösségét a törvénynek megfelelően meg nem állapították. Így a tisztességes eljáráshoz való jog sérül, ha csak a feljelentésben foglaltak alapján, mechanikusan az irányadó bírói gyakorlat alapján nem kerül figyelembevételre a feljelentett alapjogi sérelme, mivel a bíróság szerint ez kizárt. Nem történik meg annak vizsgálata a konvenciót figyelembe véve, hogy a feljelentő nem a valóságot mutatja be a feljelentésében, bizonyos iratokhoz bűncselekmény elkövetése útján – jelen esetben lopás – jutott, hanem mivel ő jelentette fel elsőként a szakszervezet főtitkárát, így minden tette legálissá válik, minden mondata, az bármennyire is becsületsértő, rágalmozó, valótlan a „társadalom érdekeit” védi. Ezzel szemben a feljelentett megbélyegzett, nem esik értékelési körbe ártatlansága, a fegyverek egyenlőségének elve pedig egyenesen kizárt, mivel a bírói gyakorlat védi a feljelentőt, diszkriminálva a feljelentettek csoportját. Azaz halmozottan sértve a feljelentett alapjogait.

magatartása a sértett magánvádló személyiségi jogai részét képező becsületét, a társadalmi megbecsüléshez fűződő jogait sértette.

E jog olyan alkotmányos emberi alapjog, amely válogatás nélkül mindenkit megillet, még a büntetőeljárás alá vont vádlottat is, akinél a jogerős ítélet kimondásáig az ártatlanság vélelme fennáll. A kiemelt jogok megsértése pedig jogellenes, veszélyes a társadalomra.

A magatartás társadalomra veszélyességét a tényállítás, híresztelés hatóság előtt tétele nem zárja ki meglátásunk szerint, így a kijelentéseinek jogellenességének hiánya miatt megszüntetett eljárás sérti a magánvádló alapjogait.

Mindezen megállapításával az eljáró bíróság kizárta a következő lépcsőben lévő valóságbizonyítást, sértve a tisztességes eljáráshoz való jogot. Mivel ha a bűncselekmény hiányában történő felmentés a jogellenesség hiányán alapul, sem a becsületsértés, sem a rágalmazás vétsége kapcsán nem kerülhet sor a valóság bizonyításának elrendelésére, mivel azt mint a büntethetőség kizárását lehetővé tevő okot a jogellenesség hiánya, mint az eljárás megszüntetését megalapozó jogcím, megelőzi.

Megjegyezni kívánjuk, hogy a valóságbizonyítás, a valóság bizonyításának elrendelése szempontjából az a kérdés, hogy bizonyítás milyen eredménnyel kecsegtet, nem bír jelentőséggel.

Tisztességes eljáráshoz való jogunk sérült azáltal is, hogy a bíróság mindenfajta vizsgálat nélkül explicit kijelentett, hogy az adott eljárás tárgyát képező ügy érdemével összefüggésben állóan történt a jogsértés, így semmifajta bizonyítás nem történt, semmibe vették valamennyi benyújtott panaszunkat, előkészítő iratunkat.

Továbbá az eljárt bíróságok nem vizsgálták meg azt, hogy **_____** részéről a büntető feljelentés megtételével megvalósult-e a visszaélészerű joggyakorlás, annak ellenére, hogy nyilvánvalóvá tettük indítványunkban – bizonyítékokkal alátámasztva -, hogy az általa tett feljelentés a felperes személyének meghurcolására, a szakszervezet szétverésére irányult. Ezt egyértelműsíti azon tény, hogy **_____** saját bevallása szerint az ő általa bűncselekményként értékelt cselekményeket nem rögtön akkor jelentette be a rendőrségnek, amikor öszerinte ezek elkezdtek megvalósulni, amikor ezekre felfigyelt, hanem mindezt akkor tette meg, mikor rendkívüli felmentéssel elbocsátásra került, s a munkaügyi bíróság megállapította, hogy a munkáltatója jogszerűen szüntette meg jogviszonyát. Azaz visszaélészerűen gyakorolta **_____** a feljelentéssel kapcsolatos állampolgári jogait.

Megjegyezni kívánjuk azon tényt is, hogy sem a rágalmazás, sem a becsületsértés törvényi tényállásában sincs olyan kivétel, ami szerint nem büntethető, aki cselekményét hivatalos eljáráshoz tartozóan, annak keretében, az ügy tisztázása érdekében fejti ki. Az ilyen értelmezés törvénytörő meglátásunk szerint, s a feljelentettel szemben diszkriminatív.

_____ tette, az indítványunkban foglalt kijelentései alkalmasak a becsület sértésére, mivel általában becsület csorbítására alkalmas az olyan tény állítása, híresztelése, ami valósága esetén büntető, szabálysértési vagy fegyelmi eljárás megindításának alapjául szolgálhat a sértett ellen. Itt megjegyezni kívánjuk, hogy az ügyészség a szakszervezett

határozott tiltakozása ellenére a büntetőügyben a szervezetnek sértetti jogállást „szavazott meg”. A becsület csorbítására alkalmas az olyan tény állítása, híresztelése is, ami az emberi méltóságot támadja, vagy alkalmas arra, hogy a sértettéről, tulajdonságairól, magatartásáról a környezetében kialakult kedvező társadalmi megítélést, az elismertségét kedvezőtlen, negatív irányba befolyásolja, mely szintén megvalósult [REDACTED] magatartásával, s jogvédelmet sem Szima Judit, sem a szakszervezet nem kapott az eljáró hatóságoktól, azaz a hivatkozott Alaptörvényben foglalt alapjogunk jelentős sérelmet szenvedett.

Hangsúlyozni kívánjuk azt is, hogy az eljáró hatóságok figyelmen kívül hagyták azon követelményt is, hogy a feljelentésben tett rágalmazás, becsületsértés jogellenességének kizárásához együttes feltételeknek kell fennállniuk, azaz együttes feltétel, hogy

- az elkövető és a sértett egyaránt ugyanazon eljárás tárgya szempontjából legyen érintett, eljárási helyzetük, szerepük azonban közömbös (alanyi összefüggés);
- az elkövető nyilatkozata az adott eljárás tárgyához tartozó legyen, jelentősége azonban közömbös, hiszen annak eldöntése nyilvánvalóan az adott eljárást folytató hatóság feladata (tárgyi összefüggés); továbbá
- a megtett nyilatkozat az elkövető legális érdekével indokolható, nem öncélú; és
- nem gyalázkodó, becsmérítő tartalmú.

[REDACTED] feljelentése, az általa becsatolt hamis kimutatások, a szakszervezettől kilopott iratmásolatok, melyek különleges, szenzitív személyes adatokat tartalmaztak az előbb felsorolt utolsó három feltételnek nem feleltek meg, ezt nem értékelték az eljáró bíróságok határozataik meghozatalában, ezzel is sértve a tisztességes eljáráshoz való jogunkat, szembemenve a bíróságok pártatlanságának követelményével is.

Az ésszerű határidőn belüli ügyintézéshez való alaptörvényi jogunk is sérült a nyomozóhatósági és bírósági eljárás során. Ez részletes bemutatásra került az eredeti panaszunkban, itt csak hangsúlyozni kívánjuk azon tényt, hogy magánindítványunk 2013. február 19-én került benyújtásra a Szekszárdi Járásbíróságra, s a megszüntetésre 2014. február 27. napján került sor, miközben a Szekszárdi Járási Ügyészség a feljelentést – alapjogainkat sértő módon, a tisztességes eljáráshoz való alapjogunkat figyelmen kívül hagyva, az ártatlanság vélelmét semmibe véve - elutasította 2013. július 19-én.

A fentebb leírtak alátámasztják a diszkrimináció tilalmának megsértését – mint erre az adott helyeken utaltunk is- továbbá a törvény előtti egyenlőséghez való alapvető jogunk is sérül, mint a fentebbi leírásból kitűnik [REDACTED] mint a Szima Judit ellen folyó alaptalan, koncepcióos büntetőeljárás koronatanúja, s az ő hazugságon, rosszhiszeműsége, károkozáson alapuló vallomásai, felette állnak Szima Judit, illetve az általa képviselt szakszervezet alapjogai felett, s ő egyenlőbb a törvény előtt, mint az, aki ellen feljelentése irányult, s mely szervezetnek károkat okozott. A bíróság és az ügyészség azon gyakorlatával, hogy a feljelentő, a tanú bármilyen személyiségi jogsértést, személyes adatokkal történő visszaélést elkövethet, s alapjogainkat „sárbatiporhatja”, mindenfajta következmény nélkül, csupán arra hivatkozva, hogy peres vagy hatósági eljárásban valósította meg a bűncselekményeket kizárta a törvény előtti egyenlőséghez való jog érvényesülését.

Ügyünkben a Szekszárdi Járási Ügyészség B.1157/2013/5-I. számú határozatával kapcsolatban – mely panaszunkat elutasította – jogorvoslati lehetőségünk nem volt, csupán pótmagánvádlóként léphettünk fel az ügyben, így ezen jogunk is sérült.

Mindezen fenti jogsértésekkel egyidejűleg megvalósult az Alaptörvény 1. cikk (1) bekezdésének és II cikkének megsértése is, hiszen ezen jogok a fentiekben gyökereznek. Az állam, azaz a bíróságok, ügyészség nem teljesítette azon kötelezettségét sem Szima Judittal, sem a szakszervezettel kapcsolatban, hogy a fentebb sértett alapvető jogait védelmezze, sőt a bemutatottak szerint hozzájárultak az alapjogi sérelem kialakulásához.

III.

Továbbra is fenntartom arra irányuló kérelmünket, hogy szükség esetén az Abtv. 26. § szerint is vizsgálja a Tisztelt Alkotmánybíróság panaszunkat, mivel felmerülhet véleményünk szerint a 3/2014. számú büntető elvi határozatban foglaltak – mivel a Szekszárdi Járásbíróság határozatának indokolásában erre hivatkozott, azaz egyértelműen alapul vette alkotmányos jogainkat sértő döntésénél - alkotmányossági vizsgálata párhuzamosan a Btk. 179. § (2) bekezdésének vizsgálatával, mivel a kialakult bírósági gyakorlat, valamint a hivatkozott szabályozók nem biztosítják az alapjogi védelmet, sőt az ellen hatnak, amennyiben büntetőeljárás során kerül sor az emberi méltóság körébe tartozó személyiségi jogok sérelmére, sőt ebben az esetben a diszkrimináció tilalmának elvébe ütközés is megjelenik, mivel a feljelentő bármifajta személyiségi jogsértést elkövethet a feltételezett gyanúsítottal szemben, akit pedig az ártatlanság vélelme megillet, azaz ez a tény is megalapozza panaszunk jogosságát.

Kérjük a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a fentiekben levezetett indokolás, valamint az eredetileg benyújtott panaszunk alapján alkotmányjogi panaszunkat bírálja el, a hivatkozott döntéseket semmisítse meg.

Tisztelettel:

Szekszárd, 2014. november 24.

Ügyvéd

*

S z i m a Judit magánszemély és
a Tettrekész Magyar Rendőrség Szakszervezete
képviselésében eljárva

Mellékletek:

F/1. – érkeztető bélyegzővel ellátott másodfokú végzés

F/2. – másodfokú végzés érkezését bizonyító postakönyvi bejegyzés másolata

F/3. – boríték másolata